

Аналіз локалізації сторонніх предметів у шлунково-кишковому тракті, вказує на те, що у більшості випадків вони розташовуються в тонкому відділі кишечника (53,13 % випадків), дещо рідше – в шлунку (28,13 %). Обтурація стравоходу реєструється у собак в 12,5 %, а локалізацію сторонніх предметів, які спричиняють закупорку, в товстому відділі кишечника діагностується у 6,24 % тварин.

Отримані дані вказують на те, що частіше діагностується механічна непрохідність (67,86 %) порівняно із динамічною (32,14 %). У структурі механічної непрохідності у більшості випадків діагностували обтураційну непрохідність (35,71 % від всіх хворих тварин), динамічної – спастичну (17,85 % пацієнтів). Головними причинами кишкової непрохідності у собак були: обтураційної – закупорка сторонніми предметами (21,43 %), странгуляційної – защемлена грижа та заворот (7,14 %), змішаної – інвагінація (7,14 %), динамічної – спастична (21,43 %).

Висновки. Таким чином, обтурація шлунково-кишкового тракту у собак є поширеною патологією, характеризується багатогранністю прояву, важкістю перебігу на тлі обережного або несприятливого прогнозу, що ускладнює діагностику і лікування.

УДК 636.097

ОСОБЛИВОСТІ ТРАВМАТИЗМУ У СВИНЕЙ

Білий Д.Д., к.вет. наук, доцент, Потуремець А.Ю., магістр
dmdmbeliv@i.ua

Дніпровський державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро, Україна

В умовах сучасного ведення тваринництва на промисловій основі спеціалістам ветеринарної медицини потрібно постійно проводити заходи щодо попередження і лікування тварин із хірургічними хворобами, які спричиняють значний економічний збиток. Водночас травматизм є однією із найбільш розповсюджених причин зниження продуктивності і передчасної вибраковки тварин, тобто фактором, який стримує збільшення виробництва м'яса.

Причини травматизму носять технологічний характер, тобто пов'язані із порушенням режиму годівлі, зоогігієнічних умов утримання (скупченість, розташування в одному станку тварин різної маси і віку, утримання разом із ними некастрованих самців).

Мета дослідження: встановити поширеність та особливості клінічного перебігу хірургічної патології травматичного генезу.

Матеріал та методи дослідження. Вивчення особливостей травматичних пошкоджень у свиней проводили на основі аналізу облікової документації господарства, а також визначення особливостей клінічних ознак за даної патології із урахуванням їх динамічних змін. Водночас аналізувати можливі причинно-наслідкові зв'язки, зокрема етіологічні чинники, характерні для конкретних умов виробництва.

Результати досліджень. Незважаючи на те, що ТОВ «Агроцентр К» є одним із ведучих сільськогосподарських підприємств Дніпропетровської області із високим рівнем організації виробництва, що зумовлює низьку захворюваність поголів'я свиней, проблема травматичних ушкоджень залишається не вирішеною.

В умовах ТОВ «Агроцентр К» у дорослих тварин (кнурів і свиноматок) ведуче місце займають хірургічні захворювання, які діагностуються в 59 та 62 % відповідно, тоді як в групах на відгодівлі вони реєструються лише в 37 % випадків. В останньому випадку встановлено високий рівень внутрішніх незаразних хвороб – 58 %. При цьому серед технологічних груп у свиноматок 11 % становлять акушерсько-гінекологічні захворювання.

У структурі хірургічної патології у всіх технологічних групах найбільш поширеними виявились захворювання, обумовлені травматичними ушкодженнями. Серед кнурів вони

складали 88 %, свиноматок 85 %, свиней на відгодівлі – 71 %. При цьому в абсолютній більшості випадків діагностували рани і забої м'яких тканин: у кнурів в 21 і 28, свиноматок 24 і 21, свиней на відгодівлі 19 і 14 % тварин, відповідно. Серед відкритих пошкоджень приблизно у 80 % випадків зустрічали рвані та кусано-рвані рани. Водночас, у кнурів відзначали нижчий рівень реєстрації абсцесів – 9 %, порівняно із свиноматками (12 %) та відгодівлею (22 %) на тлі приблизно однакової частоти флегмон (3–4 %).

Характерним для тварин, які використовуються у репродукції, враховуючи їх вагу та особливості експлуатації, є висока частота артритів (15–17 %) та тендовагінітів (8–11 %).

Висновки. Таким чином, в даному господарстві хірургічні хвороби травматичної етіології є досить поширеними, але вони головним чином зумовлені технологічними особливостями: утриманням, експлуатацією, комплектуванням груп, транспортуванням тощо. При цьому запровадження хірургічної диспансеризації дозволило знизити як рівень захворюваності, так і частоту гнійних ускладнень за даної патології, що зумовило зменшення відсотку вибраковки свиней та витрати на лікування.

УДК 619:616.5-07

ЕФЕКТИВНІСТЬ ЛІКУВАЛЬНИХ ЗАХОДІВ ЗА ХВОРОБ ШКІРИ У СОБАК

Сулова Н.І., к.вет. наук, доцент, Ситченко Є.М., магістр

Дніпровський державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро, Україна

Патологія шкіри у собак являють собою важливу проблему, актуальність якої зумовлена ростом захворюваності, їх хронічним перебігом, рецидивуючим перебігом, складністю діагностики та недостатньою ефективністю лікування. Серед причин даної ситуації особливо виділяють погіршення екологічної ситуації, порушення режиму годівлі, недостатність моціону, неконтрольоване застосування гормональних засобів, що ініціює розвиток патологічних станів шкіри.

Виходячи із поліетіологічності та недостатньої вивченості патогенезу хвороб шкіри, які можуть бути первинними, або супроводжувати захворювання внутрішніх систем і органів, актуальним залишається питання розробки ефективних схем їх лікування.

Мета дослідження: провести порівняльну оцінку застосування гормональних та нестероїдних протизапальних засобів за дерматитів у собак в умовах м. Дніпро.

Матеріал та методи дослідження. При вивченні ефективності різних схем лікування собак за дерматитів аналізували анамнестичні дані, клінічний перебіг (зокрема, динаміку патологічних змін), результати попереднього лікування (за його проведення), за допомогою клінічних та лабораторних досліджень виключали ураження шкіри паразитарної етіології, а також захворювання внутрішніх органів, які можуть зумовлювати подібні зміни.

Ефективність комплексних лікувальних схем із включенням до них гормональних або нестероїдних протизапальних засобів визначали за клінічними показниками.

Результати досліджень. Аналіз анамнестичних даних вказує на те, що у більшості випадків до групи ризику щодо алергічних дерматитів входять тварини, основою раціону яких були каші на бульйоні, або поєднання комерційного та приготованого корму, середнього віку за наявності надлишкової маси тіла.

При включенні до комплексної схеми гормональних або нестероїдних протизапальних засобів за дерматитів у собак отримано наступні результати. Аналіз результатів проведення лікувальних заходів за дерматитів у собак свідчить про те, що включення до комплексної схеми гормональних засобів забезпечувало видужання в 63,2 % випадків, тоді як за призначення нестероїдних протизапальних засобів – лише в 55,6 % пацієнтів, тобто менше в